

Cal Coll

Al darrer programa “**Si Vols**”, de l'emissora de ràdio **Solsona FM**, corresponent a la temporada 2008-2009, el divendres **26-6-2009**, la **Teresa Comas Viladrich** explicà:

L'any 1934 el seu avi patern vivia a la finca EL COLL DE LLANERA, era pagès i la conreava com a masover. Encara que el seu ofici era pagès, des de jove sempre havia sentit atracció pels negocis, així quan les seves possibilitats econòmiques li ho van permetre comprà una casa a Solsona, que es diu cal Coll Vell, actualment un magatzem de Cal Coll. Va fer una reforma de la casa –a la carretera de Torà-. Una vegada instal·lat amb la seva família (la seva dona, ell, i els seus dos fills, el pare i l'oncle de la Teresa Comas), hi va obrir un magatzem dedicat a la compra i venda de cereals, i altres productes agrícoles. Aquest negoci va anar molt bé, fins que va esclatar la Guerra Civil Espanyola. Llavors en anar-li malament es va veure obligat a tancar l'establiment i a treballar amb el que es podia a l'època.

Una vegada acabada la guerra, l'any 1939, va tornar a obrir el magatzem, però es va trobar que la majoria de mercaderies estaven intervingudes (època d'estraperlo, en què hi havia la dificultat d'aconseguir subministraments), llavors es va dedicar a la compra de conills aviram, etc., i quan hi va haver més llibertat per al comerç el va completar amb els productes que havia començat el negoci.

L'any 1942, en resultar-li insuficient el local que ocupava, i per tal de poder desenvolupar millor el negoci, va comprar un solar i s'hi va construir la casa que avui es coneix com Cal Coll. La van fer ell –fent de manobre i de paleta- i el seu jove fill (pare de la Teresa Comas). Quan la van edificar sembla ser que en aquella zona sols hi havia Cal Xacó i potser Cal Solanelles.

L'any 1959 va morir el Coll i van continuar el negoci el seu fill i esposa (pares de la Teresa Comas) fins l'any 1997. Any en què el pare de la Teresa es va posar malalt i llavors s'havia de tancar la botiga o bé fer-se'n càrrec els seus fills. La qual cosa així succeí: se'n féu càrrec la Teresa, el seu germà i la seva cunyada (elles dues deixaren la feina que feien fora de casa, la Teresa exercia de Secretària a Barcelona).

Llavors, la botiga canvià estètica i funcionalment, amplià la venda de productes (el pare ja en venia, però ho tenia tot tipus magatzem). Mica en mica van anant posant coses. Ara s'hi pot trobar des d'insecticides, mongetes, cigrons, patates, vins, caves, llets, cafè malta.